

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118510

§. 41. Doctrinæ norma a Lovaniensibus Theologis proposita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66615)

§. XLI.

Sæcul. XVI.
A.C. 1544.*Doctrinæ norma a Lovaniensibus
Theologis proposita.*

Interea Carolus V. Imperator, priusquam Synodus celebraretur, Lovaniensibus Theologis præcepit, ut Conventu habito de dogmatibus in Concilio

Cochl. hoc anno p. 311.
Raynald. hoc anno. n. 35.

P 2

lio

tatem traheret. Cumque exploratum esset, rem feliciter gestum iri, potissime si a cunctis reliquis Christianis pax iniretur, ad quam plurimum conducturum ambo Principes existimaverant Concilium, ipsis comprobantibus Tridenti celebrandum; idcirco Pontificem Rex orabat, ut in præsentia suspensione sublata ipsum tres intra menses convocaret. Nec eam Regis petitionem celavit Pontifex, quasi cupidus ostentandi, se illius auctorem minime rogatum haberi, quin eam legendam protulit Senatui 7. Novembris, ut est in Senatus actis; & post 12. dies suspensionem sustulit. Et usque adeo nulla usus est arte præscribendi temporis Transmontanis angusti, ac suis duntaxat accommodi, ut unius mensis moram adjecerit spatio, quod Gallus expetierat. Eadem a Cæsarianis voluntas exposita Pontifici. Et Granvellanus Poggio Nuntio dixerat post adventum Sfondrati, sapienter acturum Pontificem, si novis postulationibus haud expectatis Concilii suspensionem amoveret. Poggius

vero

Sæc. XVI.
A.C. 1544.

lio proponendis deliberarent, eaque scripto traderent. Ea igitur dogmata præfati Doctores ad triginta duo capita revocarunt, atque in singulis novæ hujus reformationis errores impugnarunt, quamvis ad ea firmanda nullum ex sacris Literis locum adducerent, partim brevitati consulturi, partim ex eo id facientes, quod ejusmodi propositiones jam satis superque aliis scriptis hanc in rem editis comprobatæ fuissent. Erant autem articuli sequentes:

I. *Credendum est, septem esse Ecclesie Sacramenta a Christo instituta, quæ sunt Baptismus, Confirmatio, Eucharistia, Pœnitentia, extrema Unctio, Ordo, Matrimonium, per quæ (quamvis corporalia & externa signa) Deus invisibiliter sive per bonos, sive per malos Ministros nostram salutem operatur.*

II. *Baptismus ad salutem omnibus est necessarius, etiam infantibus, per quem peccata plene tolluntur, & fiunt filii Dei, ac hæredes vitæ æternæ: nec unquam est iterandus.*

III. Pœ-

---

vero id ad Farnesium scripsit 8. Novembris; unde responsum ab eo, post relata in duplicem Senatam utriusque Principis sensa decretam fuisse ea die Concilii convocationem.

III. *Pœnitentiæ Sacramentum, quod Sæcul. XVI. post Baptismum omnibus relapsis est ad salutem necessarium, complectitur Contritionem, Confessionem & Satisfactionem.* A.C. 1544.

IV. *Contritio est dolor de peccatis propter Dei offensam susceptus, cum proposito consinendi & satisfaciendi, non autem (ut quidam hoc Sæculo perniciose docent) terror conscientie propter apprehensum gehennæ supplicium peccatis debitum; præparat enim hic terror, & gehennæ metus ad veram animi contritionem.*

V. *Confessus diligentiam legitimam adhibere debet, quod Sacerdoti Judici manifestet omnia peccata sua mortalia, etiam occulta cordis, ut ab iis per ipsum absolva- tur; cujus absolutionis Minister est solus Sacerdos, secundum Ecclesiæ ritus consecratus.*

VI. *Satisfactio est persolutio pœnæ, plerumque adhuc debitæ, remissa jam culpa: nam omnem pœnam peccato debitam semper condonari culpa remissa, erroneum est, & Scripturis sacris adversatur.*

VII. *Certa fide tenendum est, hominem habere liberum arbitrium, quo potest mala, & cum gratia Dei bona agere, & post mortale peccatum Deo adjuvante pœnitere, & peccatorum remissionem consequi.*

VIII. *Ad justificationem ante omnia necessaria est in adultis fides, qua certo credimus, Christum JESUM Dei Filium*

Sæcul. XVI. nobis propitiatorem a Patre propositum
 A.C. 1544 esse pro peccatis nostris in Sanguine ip-
 sius, sine qua nullis nostris operibus, nul-
 laque pœnitentia justificatio obtineri potest,
 sicut nec fide sola sine pœnitentia, & pro-
 posito vivendi secundum mandata Dei.

IX. Fides, qua quis firmiter credit,
 & certo statuit, propter Christum sibi re-
 missa esse peccata, seque possessurum vitam
 æternam, nullum habent Scripturæ testi-
 monium, imo eidem adversatur, etiamsi
 firma ac certa Spe exspectare debeamus in
 hac quidem vita per Sacramentum Bap-
 tismi & Pœnitentiæ peccatorum remissio-
 nem, in sæculo autem futuro vitam æ-
 ternam.

X. Itaque quamdiu inter hostes nostros
 & adversarias potestates hic vivimus, nul-
 la nobis est securitas, sed cum timore &
 tremore (juxta sententiam Apostoli) no-
 stram salutem operari debemus, & secun-
 dum varias animorum nostrorum affectio-
 nes, nunc magis sperare, nunc magis ti-
 mere, simpliciter tamen magis & frequen-
 tius de misericordia Domini sperandum
 est, quam formidandum de severitate.

XI. Opera bona omnibus adultis sunt
 ad salutem necessaria, & cum ex Fidei
 & Charitatis spiritu proficiuntur, ea
 grata sunt Deo, & eis tanquam justam
 mercedem vitam tribuet æternam.

XII.

XII. *Confirmatio & extrema Unctio Sæcul. XVI. Sacramenta sunt a Christo instituta, sed* A.C.1544.
non ut duo præcedentia ad salutem neces-
saria, ex contemptu tamen illa omittere
mortale peccatum est.

XIII. *In Eucharistiæ Sacramento est*
re ipsa verum Corpus Domini nostri J E-
su Christi, illud ipsum, quod de Virgi-
ne natum est, & in cruce passum est.

XIV. *In Eucharistia non manent pa-*
nis & vinum, sed hæc in Corpus & San-
guinem Christi admirabili potentia Verbi
ipsius sunt conversa, manentibus tamen pa-
nis, vini que speciebus. Unde certa fide
tenendum est, sacram Eucharistiam sancte
a nobis adorari, sive in Missa, sive ex-
tra Missam reposita fuerit, aut quoties in
supplicationibus publicis a Sacerdote cir-
cumfertur.

XV. *Non est Laicis necessaria ad sa-*
lutem Communio sub utraque specie, ju-
stisque de causis ab Ecclesia sancitum est,
ut illa sub una tantum specie panis su-
meretur, in qua Carnem & Sanguinem,
atque ita totum Christum sumant.

XVI. *Sacrificium Missæ ex institu-*
tione Christi tam vivis prodest, quam de-
functis.

XVII. *Solis Sacerdotibus secundum*
Ecclesiæ ritum ordinatis data est a Chri-
sto potestas consecrandi verum Corpus Chri-
sti & Sanguinem.

Sæcul. XVI. XVIII. *Matrimonium contractum & A.C. 1544. consummatum inter Christianos est indissolubile, qualiscunque fiat alter Conjugum sive adulter, sive sterilis, sive hæreticus.*

XIX. *Nunquam licet Christiano post divortium contrahere Matrimonium vivente ea, cum qua prius legitime contraxerat.*

XX. *Matrimonia contracta contra Canones ipsa dirimentes simpliciter sunt irrita & nulla.*

XXI. *Firma tenendum fide, unam esse in terris veram & Catholicam Dei Ecclesiam, eamque visibilem, quæ ab Apostolis fundata, in hanc usque ætatem nostram perdurans retinuit & suscepit, quidquid de fide & Religione tradidit, tradit, traditura est Cathedra Petri, super quam ita a Christo suo Sponso est ædificata, ut in his, quæ fidei sunt, & Religionis, errare non possit.*

XXII. *Extra hanc nulla speranda est salus, suntque extra eam Hæretici, Schismatici & Excommunicati, unde vehementer formidanda est excommunicatio, nec humana, sed divina est excommunicandi potestas.*

XXIII. *Unus est Ecclesie summus Pastor, cui omnes obedire tenentur, ad cujus iudicium controversiæ, quæ super fide & Religione existunt, sunt referendæ.*

XXIV.

XXIV. *Summam hanc Præposituram* Sæcul. XVI.
A.C. 1544.
primus omnium gessit S. Petrus, verus Christi in terris Vicarius, & totius familie ejus Pastor, post Petrum vero ex Christi institutione omnes deinceps Pontifices, Petri in Cathedra Successores.

XXV. *Certa fide tenenda sunt, non solum quæ Scripturis expresse sunt prodita, sed etiam quæ per traditionem Ecclesie Catholicæ credenda accepimus, & quæ definita sunt super fidei, & morum negotiis per Cathedram Petri, vel per Concilia generalia legitime congregata.*

XXVI. *Constitutiones Ecclesie de celebrandis Festis, & abstinentia ciborum, aliisque multis obligant in conscientia, etiam extra casum scandali.*

XXVII. *Recte fit in Ecclesia, quod Sanctos in Cælis cum Christo agentes veneramus, & invocamus, ut pro nobis orent, quorum etiam meritis & intercessione Christus nobis hic multa largitur, alias non largiturus, per quos etiam miracula multa in terris operatur.*

XXVIII. *Quapropter sancte & religiose faciunt, qui loca eis dicata unacum ipsis Reliquiis religiosa pietate visitant, & hoc modo ab ipsis opitulationem quæerunt.*

XXIX. *Gratus est & Deo Imaginum usus, recteque coram eis procumbimus invocaturi eos, quos repræsentant.*

XXX.

Sæcul XVI.

A. C. 1544.

XXX. Firmiter credendum est, post hanc vitam Purgatorium esse animarum, in quo solvitur peccatum adhuc debitum, eisdem tamen subvenitur Sacrificio Altaris, jejunio, Eleemosyna, aliisque bonis operibus vivorum, sicut & indulgentiis, quo citius ab eo liberentur.

XXXI. Animæ Defunctorum purgatae mox regnant cum Christo in Cælis, & animæ impiorum hinc migrantes sempiternis inferni traduntur suppliciis.

XXXII. Recte Deo Vota facimus, tam monastica, quam alia, & facta obligant apud Deum, nec adversantur libertati Evangelii, quæ a peccatis libertas est, & iis, qui spiritum nostrum quodammodo impediunt, quo minus totus Deo serviat, aut a juramenti obligatione, sive ab obedientia Magistratus Ecclesiastici, vel secularis liberat.

Propositi fuere hi articuli die sexta Novembris anno reparatæ salutis millesimo quingentesimo quadragesimo quarto, & postea Lovaniensis Facultas Decretum edidit, hujus tenoris: Mandamus Theologiæ studiosis omnibus quacunque ratione nobis subjectis, & in posterum subjiciendis, primum, ne quid usquam doceant, aut proferant, quod dogmatibus his contrarium sit: deinde, ut eadem, cum locus & occasio postulabit, tueantur, & explicent ad veteris & orthodoxæ fidei custodiam,

diam, & ædificationem Christiani populi, Sæcul. XVI.
 si qui vero contraria agant, eos pro modo A.C. 1544.
 Facultatis nostræ omnino punire decrevi-
 mus.

Præterea ipsemet Cæsar promulga-
 to edicto hanc doctrinam omnino se-
 quendam esse decrevit.

§. XLII.

*Fidei articuli a Parisiensi Facultate
 Theologica itidem propositi.*

Cum jam antea Galliarum Rex ejus-
 modi articulos proponendi manda-
 tum Parisinæ Facultati Theologicæ de-
 disse, illius Doctores hæc Regis jussa
 anno Christi millesimo quingentesimo
 quadragesimo secundo die decima octa-
 va Januarii executi sunt, ac viginti no-
 vem articulos, quos jam alibi recensui-
 mus, proposuerunt: hoc autem anno
 eadem Facultas Doctoribus æque ac
 Baccalaureis, ne doctrinam his articu-
 lis adversam traderent, severe inhibuit,
 præcepitque, ut articulis hisce subscri-
 berent: nec minus postea Verbi divini
 Præcones hortata est, ut S. Spiritus gra-
 tiam per B. Virginis Mariæ intercessio-
 nem pro more implorarent. Hæc Fa-
 cultatis statuta Rex promulgari jussit,
 eosque, qui contrarium docere præsu-
 merent, pœnis coerceri voluit, cui ac-
 cessit quoque summi Pontificis approba-
 tio.

*Vid. lib. CXL. §. 74.
 Et 75.
 Argent. t. 2. p. 133.
 Steid. comm. l. 16. p. 529.*